

staa, hvorfor der skal gjøres Forskjel paa Malerier og Gaandtegninger og andre Billeder. Det vilde dog skaffe Goldvæsenet en hel Del Bryderi efter Omstændighederne at gjøre Forskjel paa Olietryk og Oliemalerier, og Gaandtegninger kunne jo baade være gode og daarlige, saa det vil blive vanskeligt at skønne for Goldvæsenet om Forskjellen. Det er meget naturligere, forekommer det os, at betragte alle Malerier og alle Kammer fra et Synspunkt, og den Gold, der kommer til at hvile paa Malerierne, er jo i og for sig saa ubetydelig, at der ikke er Anledning til at dvæle derved. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Finansministeren (Estrup): Det er jo ikke Goldens Betydning, jeg accentuerer, men kun Betydningen af at komme til at forværre et virkeligt Kunstværk, fordi man skal pakke det ud og haandtere det paa Goldboden. Det er Forudsætningen, at man bør omgaaes saa varlig som muligt med saadanne Ting; men det kan jo dog ikke negtes, at der er en Mulighed for, at en Knibtang eller en Hammer kan falde igjennem et kostbart Maleri, og en saadan Mulighed er det, det forekommer mig, at man helst burde undgaa. Den hele Gold paa disse Kammer er jo imidlertid meget ubetydelig, og det var ikke for denne Sags Skyld, at jeg tog Ordet igjen, men kun for at gjøre den Bemærkning til den ærede Ordfører, at det dog i Virkeligheden betyder Noget med Hensyn til Anskaffelsen af Goldet for en Position, om den indeholder en broget Mangfoldighed af forskjelligartede Varer, eller om det er en nogenlunde ensartet Masse, der indeholdes under denne Position. Det forekommer mig absolut at gjøre en ikke lille Forskjel, nemlig den, at den sælles Sats for den store, brogede Gruppe maa være saaledes, at den ikke bliver exorbitant for nogen Del af Gruppen; om en anden Del af Gruppen kommer til at betale en uforholdsmæssig lille Gold, gjør ikke Noget til Sagen. Jeg ser altsaa ikke rettere, end at det er fuldstændig begrundet, naar jeg sagde, at ved en saadan uensartet Position bør man være forsigtig med at sætte Goldet høiere, end at alle Varer, og saa de mindre verdifulde, kunne taale at bære den. Den Bemærkning, jeg før knyttede til denne Position om, at Glas, naar det var i Forbindelse med Metal, kom til at betale saa høi Gold, besvarede den ærede Ordfører dermed, at det jo allerede var Tilfældet nu efter det foreliggende Lovforslag. Ja, det er det ganske vist. Tilfættningen af Metal til Glas forøger Goldet, men i hvilket Forhold? Efter det foreliggende Lovforslag vil flebet Glas betale 15 Ore og i Forbindelse med Metal 35 Ore; der er altsaa en Forskielse med 20 Ore. Men isølge det Forslag, som den ærede Ordfører paa Flertallets Vegne har stillet, vil Glas komme

til at betale 12 Ore, og i Forbindelse med Metal vilde det efter Forslaget Nr. 11 komme til at svare 50 Ore. Forskjellen bliver altsaa der 38, og jeg tror dog, at det gjør nogen Forskjel. Altsaa paa samme Maade vil det forholde sig med Metal- og Sernvarer. Efter Lovforslaget er Goldet paa forarbejdet Sern 12 Ore, for Galanterivarer 35 Ore; Forskjellen der er altsaa 23 Ore. Udvalget foreslaar ganske vist Positionen for forarbejdet Sern forhøjet til 16 Ore, men naar samtlig Goldet af Galanterivarer bliver 50 Ore, bliver Forskjellen 34 Ore; altsaa, Forskjellen bliver en halv Gang høiere, end den har været før. Det er Virkningen deraf. Vil man indvende, at det jo heller ikke gjør saa Meget — det kan jo være temmelig ligeegyldigt, om et Stykke Glas i Forbindelse med Metal kommer til at betale 2—3 Gange saa Meget som Glas uden Metalforbindelse —, saa kan dette i og for sig være rigtigt, men i mange Tilfælde betyder det for Goldbehandlingen Meget. Vanskeligheden ved nogenlunde tilfredsstillende at sondre mellem de forskjellige Positioner stiger selvfølgelig i samme Forhold, som Afgiften er forskjellig for disse Positioner. Det er dog ganske klart, at, naar der for et Stykke Sernvares Vedkommende er Spørgsmaal om, hvorvidt det skal henføres under Galanteripositionen eller under den almindelige Sernvareposition, saa vil Bestræbelsen efter at faae det henført til den sidste Position blive stærkere i samme Forhold, som Differentien stiger. Det er den væsentlige Ulempe ved for nogenlunde ligeartede Poster at have meget forskellige Goldsatser, at hele Goldbehandlingen bliver i høi Grad vanskeliggjort, det vil sige, at det bliver i høi Grad vanskeligt for Goldvæsenet at træffe saadanne Afgjørelser, som Vedkommende finder ere nogenlunde billige og retfærdige. Imidlertid er det jo kun en Bemærkning, som jeg har troet det nødvendigt at gjøre til Oplysning for Thinget, og hvorefter Thinget vil have at tage sin Bestemmelse.

Ternansen: Med Hensyn til Endringsforslag Nr. 16 tror jeg ikke, at den ærede Ordfører for Mindretallet har sagt for Meget, naar han har udtalt, at Kaffe nu for Tiden bruges saa almindelig som Næringsmiddel gjennem alle Samfundsklasser, at det godt kan siges at være en Nødvendighedsartikel, og at det derfor vilde være ønskeligt, om man kunde faae denne Artikel saa billig som muligt. Naar den høitærede Minister mente, at, om det endog kunde siges, at Brugen af Kaffe noget havde indskrænket Nydelsen af Brændevin, saa maatte det paa den anden Side ogsaa siges, at Kaffe havde fortrængt andre Næringsmidler, heller jeg, at man istedetfor Ordet „fortrængt“ bedre maatte sige „med Nødvendighed er traadt istedetfor“ andre Næringsmidler. Dette gjælder navnlig Fattigklassen; de velhavende